

פרסום ראשון

מדעי הסיוע

היא אישה דתייה ונשואה, עובדת מוערכת באוניברסיטת בר-אילן. אבל אז הגיע בוס חדש ולטענתה הטריד אותה מינית. היא התלוננה, אבל כשמשרד חקירות אימת את טענותיה, האוניברסיטה הציעה לה בסף להשתקת הפרשה. בינתיים הבוס מחזיק במשרתו והיא עברה לתפקיד אחר. היום, שנה אחרי שהתלונה הוגשה ובעזרת שדולת הנשים, היא מתכוונת לחפש את הצדק בבית המשפט

שוב מולא • איור: רות גוילי

במקום להרוויח את הכוס הבכיר מהמתלוננת, כפי שמחייב התקנון – לפחות עד לבידור התלונה ולמיצוי סופי של ההליך – רחוקה גילה הורחקה ממוסד עבודתה והוצאה לחופשה ארוכה, בתואנה שלא נמצא לה בינתיים "סיוור עבודה אחר". כל זאת בעוד הבוס שלה המשיך, ועדיין ממשיך, לעבוד.

גם כשגילה חזרה לאוניברסיטה, במאי האחרון, לא תם הסיוע. סמי כויתיה קרצו, היא לא שבה למחלקה שלה ואת כיוסאה – כך גילתה לתרומתה – אישה עובדת אחרת. באיו מי שיגן על שמה הטוב, גילה מספרת שהפכה, בתחשבה, לנלענת, ללא אמינה ואפילו לאשמה – בעיני הקולגות שלה ובעיני הסביבה החברתית שבה חיה.

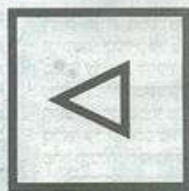
אם לא די בכך, לרברי עובדים באוניברסיטה המעורבים בפרטי המקרה, הנהלת המוסד ניסתה מאז לטייח ולהשתיק את הפרשה הזו. סעירה את המוסד האקדמי. בין היתר הורתה הנהלה לעובדים שלא לדבר על הפרשה עם איש, וגם לא פירסמה את תוצאות הבדיקות הפנימיות שנערכו כדי לטוהר את שמה של המתלוננת.

במסגרת ניסיון ההשתקה, נהרפה גם פנייה של "7 ימים" מאוניברסיטת האחרון לבידור העניין, תוך ניסיון לגמד את התלונה והתנכלות שהי גיעה בעקבותיה. הנהלת המוסד גם הכחישה בפנינו שהוצע למתלוננת פיצוי כספי כתמורה למחיקת תלונתה.

לגילה נמאס. באמצעות עו"ד אתי חסיד ו"שדולת הנשים בירשאל", שמייצגת אותה – מעבר לרדישתה לטוהר את שמה ולהקים ועדת משמעת בנושא – היא תגיש בקרוב תביעה לבית הדין האזרחי לעבודה, נגד הגילוח ונגד האוניברסיטה, כגין הנזקים שנגרמו לה – שנה מאז התלונה.

תחקיר "7 ימים" חושף כאן לראשונה את הפרשה, וגם את מה שאוניברסיטת בר-אילן מתאמצת להסתיר.

מיטרת תקנון זה היא להבטיח כי אוניברסיטת בר-אילן תשמע מקום עבודה וסביבת לימודים, שאין בהם הטירה מינית או התנכלות שמקורה בהטרדה מינית" (מתוך התקנון למניעת הטרדה מינית באוניברסיטת בר-אילן)

כבר כמה חודשים שגילה וסם ברזי מתקשה להירדם בלילות. היא מתהי פכת מצד לצד, בוזה בתשכה ובוכה. גילה היא עובדת חקירה וככירה באגף המינהלה באוניברסיטת בר-אילן. היא אישה דתייה, נשואה ואם לילדים, שזכותה לטענתה הטרדה מינית והתנכלות מצד הבוס שלה – בעל תפי קר וזדולי בכיר במוסד האקדמי שני מקרים, שכל אחד מהם נתפס לפי התקנון "מעשה אסור, פסול, המזוה עבירת משמעת המורה".

אבל לתחושת ההשפלה של גילה מתלווה גם עלבון צורב. על כך שהנהלת האוניברסיטה לא האמינה לה במשך תקופה ארוכה, ובעיקר על שהיו מי שניסו לטייח את הפרשה – גם כשהתברר פרטיה.

פעמיים התלוננה גילה. הפעם הראשונה, בגין ההטרדה המינית לכאורה, הייתה בפברואר 2009. אלא שלרוע מולה, המירע גונב לאוזני הבוס שלה, מה שאילץ אותה בסופו של דבר להגיש נגדו תלונה נוספת בנובמבר 2009 – הפעם על התנכלות לכאורה מצדו בעקבות התלונה הראשונה.

גילה לא הביאה בחשבון את העובדה שטאוור רגע תעלה על מסלול קפקאי של התנהלות לא סבירה מצד הנהלת האוניברסיטה בטיפולה בנושא – והתנהלות שבפועל לא הסתיימה עד היום.

מדעי הייחוד

על פניו, מדובר היה בחסר טוב, שמעטו עזבו גילה הייתה החזרתה לתפי קידה העודד וקבלת כל סמכויותיה מחדש. גילה הסכימה, אבל כאן ציפתה לה הפתעה הצעות של הגילון להתפטר נרחבה.

3. ההמלצה: "הליכים משמעותיים"

בלית ברירה, ובעקבות לחץ שהפעיר לו שרולת הנשים ועד' חסיד על הגולת המוסר - התיק הוחזר לוועדה. מסקנותיה, שהוגדרו "חסייות" הוגשו לנשיא האוניברסיטה פרופ' קודה ביולי השנה, נחרצות: "הועדה סבורה שעיקר האירועים המיוחסים תוארים בתלונה אכן התרחשו. מכאן מסק' תגנו שיש מקום לפתוח בהליכים משמעותיים לבידור התלונה של גילה, הן לעניין הסדרה המינית והן לעניין ההתנכלות". חברי הועדה קבעים בהקשר זה, כי "תוצאות הפוליגרף שנערך לגילה ולבוס מחוקות את מסקנות הועדה, שהמתלוננת הרגישה שמופנת כלפיה רמיזות בעלות מסר מיני מאת הגילון ושחזרה אותן איראתי לכך, לפחות במידה משמעותית".

לדבריהם, "ייתכן שכוננתו של הגילון לא היו להסרוד את המתלוננת, אך לט' עמנו, גם אם מדינר בתקלה' מצדו, החוק מחייב אישים בעמדות מרות להקפיד על התנהלות סבירה, שאיננה מאפשרת גלי' שה' לתקלות' מסוג זה, ולבטח לא לסררה של 'תקלות'". חברי הועדה מרגישים, כי "הכחשותיו הגורפות של הגילון, שעל פי הפוליגרף אינו אמינות, לא הועילו לו". לעניין ההתנכלות, כתבו ש' גם התנהלך תו של הגילון בכל השטור להתנכלות אונה תורמת להבנת גרסתו. מצד אחד הוא טוען כי 'מתלוננת חסרות יכולות ומקצוענות בתחומים חשובים שונים, אשר, עם מגבלה' תיה בשעות עבודה, הביאו בחיבה לצמצום משמעותי. במרכזיותה כעבודת המסרד". ועם זאת, הם מרגישים, "הדיבר לא בא לירי' ביטוי בהמלצותיו לקדם אותה, המלצות שהוגשו גם לאחר שהתלוננת נגררה".

"הועדה סבורה", הם מסכמים, "כי גילוי' ההתנהלות של הגילון המיוחסים בתלונה ראויים לבידור בוועדת משמעת - משום שהם עשויים להחיש הטרה מינית לפי תקנון האוניברסיטה והוראת החוק שעליו הוא מבוסס, וא' התנהלות בלתי הולמת". האם החסימה הפרשה נראה שלא. לגילה, המתנה כשנה לצאת בדקתה לאור, זה מעט מדי ומאחר מדי.

ומה בבורנתה לעשות?
עוד' חסיד: "השבעו הנשיא בקשה למ' רכות ועדת המשמעת, עוד' נינה זילבר, וביקשתי להחלי' על מרשתי את 'זקוק וביכות נפוצה עיבדה, שלפניו לה לביכות מסימיות בהליך ועדת המשמעת, כמו לקבל את כתב התלונה ולהשמיע את עמדתה. יש שקיפת מלאה על המסכמים ועל ההתנהלות - אבל טרם קיבלתי תשובה לגופו של עניין".

"בשבעות הקרובים גם נשים, שהשוללה למען נשים ואני, כתב תביעה נגד' האוני' בריסיה ונגד' הגילון לבית הדין האזרחי לעבודה, בריסיה לפיצויים בנין הנוקים שנגרמו לגילה, כתוצאה מההטרה המי' נית ומההתנכלות ובשל התנהלותה הלא תקינה של האוניברסיטה בעניין".

החוק למניעת הטרה מינית קבע, כי הטרוות מיניות התנכלות הקשורות בתן מהות עיבדות פליליות. המעביד חייב לטפל ביעילות וללא דחייה בכל מקרה כזה

מתוך דוח חברת החקירות הפרטית: "הגענו למסקנה כי אכן היו אירועים של רמיזות מיניות של הגילון למתלוננת, למרות הכחשותיו. בדיקת מכונת אמת שנערכה לגילון תומכת במסקנה שהיו מצדו הצעות חוזרות, בעלות אופי מיני, תוך התמקדות במיניותה של המתלוננת"

2. ההצעה: קחי כסף - ושתיקי

גילה הייתה בטוחה שכעת, בעקבות דוח חברת החקירות, בדקתה תצא לאור הני' לח' ועמד לרין משמעותי. אבל זה לא קרה. "זמם' שחמור פה", קובלת פרקליטה, "הוא שהאי' נשאר בתפקידו, כעוד שלה לא איפשרו לחזור לכיסא".

דוח החקירה, כי מתברר, נמסר לירי' הועדה ר"ר הונוצ'ויז, כבר במרס השנה. אבל במקום לאמץ אותו ולהעביר את התלוננת לוועדת משמעת - כפי שהחוק והתקנון מחייבים - הגולת האוניברסיטה מצאה שטרון מקורי: היא הציעה לגילה פי' צוי כספי של עשרות אלפי שקלים בתמורה למחקר תלונתה.

וכך, במסך 9 במאי 2010 שכתור' הו' 'חסרות שלום בית', בחתימת מנכ"ל האוניברסיטה היים גליק, הוא כתב: "מתוך רצון להשיב את 'שלום הבית' בין כל המ' ורובים כרוב ומתן אפשרות לתפקיד תקין של האוניברסיטה, כוכם כי האוניברסיטה תפרסם מתכב בנושא, ולפנים משרות הדין, וללא קבלת כל אחייות על הנושא תיאור האוניברסיטה להעמיד 75 אלף שקל - שיכסו את כל התוצאות הכרוכות בעניין. כפי שמסרה המתלוננת, במקביל לתהימה על הסכס' זה היא תודיע למנכ"ל ולוועדה כי ביטול תלונתה".

בצד לה, פנתה גילה בשלב זה לשרד' לת הנשים ולעד' אתי חסיד, כדי שייצגו אותה בעניין. בשלב הראשון הן דחו על הסף את הצעת החסיד, האת, שכללה - בנוסף לפיצוי כספי תמורת ביטול התלונה - גם מעבר של גילה בחסכתה לתפקיד אחר.

"גילה הבחירה לחברי הועדה כי בגלל ההתנכלות אליה, הגירוי שחוותה והפי' צת המשמעות הכובדות עליה - החובה לה מראית העין של החזרתה להרדה ולתפקי' דה הקרס", אמרת עוד' חסיד.

אלא שבפועל, גם זה לא קרה. ממסך נוסף שביר' ז' ימים' עולה, כי הגילון ניסה בעצמו להגיע להסדר עם חברי הועדה, כדי שילצו אותו מהעניין. באמ' צעת פרקליטו הודיע להם, כי "דא שקל לפרוש מעבודתו באוניברסיטה כטוח הק' רוב - מטעמים שונים, וכי הוא מבקש להגיע להסדר שובי' לירי' ביטוי את עובדת פרי' שנו, טרם ההכרעה בהליך, ואת המשמעות הכספית של צעת זה, מבחינתו ומבחינת המוסר".

1. בוס חדש: הסדרה והקירה

ההתלה נראתה מביטוח. כאנוסט 2008 כנסו בוס החדש למחלקה, וגילה - עובדת בכירה באגף - הייתה נאט שכפועל העבירה לו את החפיפה והכניסה אותו לת' פקוד. היחסים ביניהם היו רי' טובים, הבוס המרוצה אף צייר את גילה בהמשך במכתבי ווקרה ובמלצות לקידום. הכל זרם, עד שבחלוף כמה חודשים החלו להגיע הרמי' זות וההטרדות המיניות לכאורה.

גילה - כאמור, אישה דתייה ונשואה - נלחצה. העניין הכניס אותה, לדבריה, לחזרות ולריסאן. היא חזרה הביתה מהע' בודה מוכבת חסרת אונים. בצד לה, פנתה בסופו של דבר לעוד'. בעצתו, הפקירה מכתב תלונה נגד' הבוס כדי' נציבת הקבי' לות לעניין הטרה מינית באוניברסיטה, פרופ' אלה בלפר.

עבור גילה, התלונה האת הייתה מעין תעודת ביטוח לבאות. היא שיתפה בעניין עובדת שנחשבה לחברתה הטובה והמטיבה לעבור כדגיל, תוך שהיא מנסה, לדבריה, להתרחק מהבוס ככל שניתן. אבל מאזן הכוחות ביניהם השתנה כמחירות. מה שגיר לה לא ידעה הוא שתלונתה הודלפה לבוס שלה. ואז היא החלה לסבול, לטענתה, מה' תנכלויות מצדו.

"גילה חשה שהיא הסתכנה ברבר שגדול עליה", אמרת פרקליטה הנוכחית, עוד' אתי חסיד. "מצבה הנפשי באותה תקי' פה היה בלתי נסבל. מי שבסופו של דבר שיכנעה אותה להתלונן נגד' שוב הייתה יור' ועד' העובדים, שמצאה אותה יום אחד כשהיא שבורה וממרטת בכבי' במחלק' יום עבודה, ודרשה ממנה לא לוחתר".

ממסכמים המצויים ברשות ז' ימים' עולה, כי בעקבות התלונה זומן הבוס לבי' דוח אצל נציבת הקבלות, פרופ' בלפר. הוא הכחיש את המינות לו וטען ש"מדובר בעובדת לא טובה, שאינה עובדת מספיק שעות" - זאת, אף שמדובר בעובדת התיקה ומסורה המועסקת יותר מ-20 שנה במוסד. בגלל הסתייגות שהתגלו בין הגורמות, התקשתה גילה להכריע. מאחר שמדובר בעובדים בכירים, וכדי למנוע גינוי עניינים, הכנידה את הנושא. במקביל, לטיפול נשיא האוניברסיטה, פרופ' משה קרול.

בדצמבר 2009 מונתה, בהוראת הנ' שיא, ועדה לבידור העניין, בראשותו של ר'ר הישוע רונוצ'ויז, יור' הועד המנהל

2. ההצעה: קחי כסף - ושתיקי

גילה הייתה בטוחה שכעת, בעקבות דוח חברת החקירות, בדקתה תצא לאור הני' לח' ועמד לרין משמעותי. אבל זה לא קרה. "זמם' שחמור פה", קובלת פרקליטה, "הוא שהאי' נשאר בתפקידו, כעוד שלה לא איפשרו לחזור לכיסא".

דוח החקירה, כי מתברר, נמסר לירי' הועדה ר"ר הונוצ'ויז, כבר במרס השנה. אבל במקום לאמץ אותו ולהעביר את התלוננת לוועדת משמעת - כפי שהחוק והתקנון מחייבים - הגולת האוניברסיטה מצאה שטרון מקורי: היא הציעה לגילה פי' צוי כספי של עשרות אלפי שקלים בתמורה למחקר תלונתה.

וכך, במסך 9 במאי 2010 שכתור' הו' 'חסרות שלום בית', בחתימת מנכ"ל האוניברסיטה היים גליק, הוא כתב: "מתוך רצון להשיב את 'שלום הבית' בין כל המ' ורובים כרוב ומתן אפשרות לתפקיד תקין של האוניברסיטה, כוכם כי האוניברסיטה תפרסם מתכב בנושא, ולפנים משרות הדין, וללא קבלת כל אחייות על הנושא תיאור האוניברסיטה להעמיד 75 אלף שקל - שיכסו את כל התוצאות הכרוכות בעניין. כפי שמסרה המתלוננת, במקביל לתהימה על הסכס' זה היא תודיע למנכ"ל ולוועדה כי ביטול תלונתה".

בצד לה, פנתה גילה בשלב זה לשרד' לת הנשים ולעד' אתי חסיד, כדי שייצגו אותה בעניין. בשלב הראשון הן דחו על הסף את הצעת החסיד, האת, שכללה - בנוסף לפיצוי כספי תמורת ביטול התלונה - גם מעבר של גילה בחסכתה לתפקיד אחר.

"גילה הבחירה לחברי הועדה כי בגלל ההתנכלות אליה, הגירוי שחוותה והפי' צת המשמעות הכובדות עליה - החובה לה מראית העין של החזרתה להרדה ולתפקי' דה הקרס", אמרת עוד' חסיד.

אלא שבפועל, גם זה לא קרה. ממסך נוסף שביר' ז' ימים' עולה, כי הגילון ניסה בעצמו להגיע להסדר עם חברי הועדה, כדי שילצו אותו מהעניין. באמ' צעת פרקליטו הודיע להם, כי "דא שקל לפרוש מעבודתו באוניברסיטה כטוח הק' רוב - מטעמים שונים, וכי הוא מבקש להגיע להסדר שובי' לירי' ביטוי את עובדת פרי' שנו, טרם ההכרעה בהליך, ואת המשמעות הכספית של צעת זה, מבחינתו ומבחינת המוסר".

עוד' לונדוסיין, "מרש' תכניש"

עוד' חסיד, "שמחות תכנות"

אוניברסיטת בר-אילן (ע"ר) לשכת הנגב-הבלתי

שדר עוזרוב דרו נעטרין 11-05-2010 נתסבל

אחריות צולחנות פסיק!

בית כנס באזור החשיפה 1 במאי 2010 2010-219-300

הדון: הנגב - השדרות ישלום בית

האוניברסיטה תפרסם בדרך שתסוכס את המכתב המצוייב. (נסמך א') למנוע משורת הדיו ולא קבלת כל אחריות על חנושא, תגאות האוניברסיטה להעמיד סך 75 אישים שיכופו את כל החוצאות המוכרות בניוין. כמי שמסרה נגב... במקביל לחתימה על מסמך המסכם זה תודיע הנגב... למנהיג ומועצת הייחוד - חוקי על ביטול התכנית. נטח המכתב אותו בדעתו למסור לוועדה, מציב תנאים בתנאים יחד (נסמך ב').

כבוד רב, חתום: גיליה גילה

הצעת המסקנה: "למען שלום בית"

במסמך בחתימת מנכ"ל האוניברסיטה נכתב: "לפנים משורת הדין, וללא קבלת כל אחריות - תיארות האוניברסיטה להעמיד 75 אלף שקל... במקביל לחתימתה... היא תודיע למנכ"ל ולוועדה על ביטול תלונתה"

גיליה גילה, "לכיסוי הוצאות"

צילום: מיקאל עזרוב

עתי כשום שלב את ההתנגדות התקינה של האוניברסיטה. הכל היה לפי הנחלים. אתם מומנים לנילוך עוזרוב? יש לנו ביטוח באוניברסיטה. עד היום לא שילמנו שקל לעזרוב שלו. למה מנעית ממנו לפרוש? הוא מניעס בדוה אישי, שמואשר לו לפרוש מתי שירצה. הוא רצה לעזוב כי הדין גיש פגע ושנעשה לו עוול משורה. אחר כך התעשת וזר בו. ההחלטה הייתה שלו. לא התערבתי בשבילו. אני אוניקוטיבי. אין לי צד בסיפור.

במקף הדין הזהר לוועדה, שזוהרהת להקים ועדת משמעת כי שובנעה שיעיי קיי תאירועים בתלונה התייחשה. לא שותפתי בדיונים ואין לי משגב מה נאמר שם. אני יודע שמונתה ועדת משמעת בראשות פרופ' אהרון אנקר - לשעבר דיין הפקולטה למשפטים, למרות שלפי התקנון יכולתי להעביר את זה לבדיקה ללשכה הסי' שפסית שלי. בסי'מאצה הואל לקטנו ע"ד היצוגות - כך שהאוניברסיטה עשתה פה בית ספר לאיד מתגלים פרויקטים אלה! כיושר, בהניגות, בהליך מסודר, בלי לעגל פינות, בלי לחסוך ממספה - ואני מברר על עשרות אלפי שקלים ששולמו לחברת החקר רות ולע"ד ח'צוני. עשינו את זה, כי מדובר באוניברסיטה רצינית. כל חיי עסקתי בחשיפת האמת. האמת נר לרגלי השלוחות ציבורית ממדרגה ראשונה, וכל מה שאני עושה זה כדי להביא את האמת למימוש.

5. הנילוך: "לא צריך שום ועדה"

הוועדה הציבורית, ההתייעות הייתה מול פרסולטי שני הצדדים. לאורך כל הדרך הייתה גילה מיוצגת על ידי ע"ד, והכל היה ביריעה, בהסכמה ועל דעת פרקליטה. דימי נתי את שני הקבוצות למשרדי, וגם היועץ הממסטי של האוניברסיטה נמ, ובפנישה עם גילה נכחה הועזות שלי. הע"ד הקורם של גילה הציע שתחזור לעבודה באגף לתי קופה מניסוח, כדי שלא יוראה כאילו היריחו אותה, ושכנין לה כניסה נפרדת, כדי שהי נילון לא יעבור דרכה. הסכמנו, ואו קיבלתי מסמך מהע"ד החדשה שלה לבטל את זה". כי במסגרת החסדר הזה הצענו למי תלונת בפק המורית מחוקת תלונתה. זה נראה לך תקוף? זה היה לכיסוי הוצאות המשפטיות שלה. אבל באתו היום היא פיטרה את הע"ד שלה, והע"ד החדשה נכנסה פנימה בצורה מאוד אגרסיבית וביקשה שנהחיק אותה ממסרדי לכאורה. כלומר, היא והדי חקה לבקשתה ולא על ידינו". כי הייתם צריכים לעשות את זה עוד קודם, לפי התקנון. "איני יודע דבר וחצי דבר על מה שהיה ביניהם. אבל אני יודע שפעלנו לפי כל הנחלים, המחויבויות והתקנים ונתנו למת' לוננת מה שביקשה. כשנכנסתי לוועדה, נחשפה לפניי תמונה ששינתה את כל המי פור. כתבתי מסמך ארוך לנשיא תיארתו כל מה שהתגלה מדרגע שהתגלה. לא מני

שמוכב ליריעתו - גם אם המוטור מסרב להתלונן. עליו להחליט בתוך שבועה ימי עברה אם לפתוח בצעדים משמעותיים נגד הנילוך ולמסור דו"ח על כך בכתב למת' לוננת ולאחריו על יסיון הדין במסור. לפי הדין, המעביד יכול לחייב להחזיק את הני' לזמן מננה לשם הגנה עליו, אלא שהתנגדות בראילון רחוקה מלהתיישב עם נורמת התי' נלחת סבירה. ההנהלה גוררה רגליים, ניסתה להקל ראש בפרשה ולסיימה בלא כלום. נכון להיום, הפרשה רחוקה מסיים. ממוסר אקטי מתבקש היה לצפות להרבה יותר.

4. המנכ"ל: "אני הייתי בסדר"

מנכ"ל האוניברסיטה, חיים גליק, מודה שאינו כקי בכל פרטי המקרה ושלא היה שותף למסקנות רוח החקירה הציבורית או להחלטות הוועדה. מזה שני, הוא טוען שמי רגע שנכנס לתמונה, הנושא טופל ב"יושר, בהגינות וכלי לעגל פינות. "אני יודע מה היה שם, לא התבקשתי לחקור מה היה, וזה לא תפקידי להתערב", הוא אומר. "יש באוניברסיטת בראילון, כמתחייב בחוק, נציבת קבילות לענייני השררה מינית. תלונתה של גילה הגיעה אליה והועברה לנשיא האוניברסיטה, כי הוא ראש המערכת. בסופו של יום אני המי נכ"ל, ושניהם עובדים שלי. הנילוך כפוף

* בר-אילן: "סיפולנו בתלונה ללא דופי"

"הן הוועדה הציבורית והן חברת החקירות לא הצליחו להגיע לחקר האמת, ולכן התלונה הועברה לוועדת משמעת, שבה ארכעה משפטים חשובים, להמשך הכיור. ההתנגדות האוניברסיטה בסיפול בתלונה הייתה ללא דופי, לפי הנדרש בחוק ואף מעבר לכך. תלונת הועברת הועברה כחוק לנציבה לענייני הטרדות, ואחר כך, בהתי' לט, נשיא האוניברסיטה, הוקמה ועדה ציבורית בראשות יו"ר הוועד המנהל ובתו תתמות שני משפטים נוספים כדי להמשיך לחקור את הועברות. האוניברסיטה לא הסכה מאמצים וכסף כדי להגיע לחקר האמת, ואף שכרה חברת חקירות בהוצאה של עשרות אלפי שקלים, כדי לבדוק את המקרה. "על אף שהחקירים הוועדה לא הצליחו להגיע למסקנות נחרצות באשר לעוברות המקרה, החליטה האוניברסיטה להקים ועדת משמעת. בוועדה חברים טובי המשפט' נים ובנשיא האוניברסיטה, מומחים בתחום העדות והחקירה. אחת מהם הייתה בעבר הנציבה בענייני הטרדות מיניות. כדי להבטיח את תקינות המהלך, נשכרה ע"ד חיצונית שתשמש קובלת בתלונה. לרשותה הועמרו כל האמצעים כדי לסייע לה לגבש קבילה. בימים אלה עוסקת עורכת הדין בחקירות העדים ובאיסוף מסמכים, ובנסיון החקירה תגיש את הקבילה לוועדת המשמעת. "גופי שכל הליכים בתלונה וכל החלטה שהתקבלה במהלך הטיפול בה, מיום הגשת התלונה ועד יוצר היום, היו בתיאום מלא, בלייוו ובתמיכה עם התלוננת ועם פרקליטה".

דובר אוניברסיטת בר-אילן, חיים יזרוביץ: "הטענה כאילו המתלוננת הוצאה כניסול לחופשה וחברותיה נפגעו, היא שקרית וטובחשת. הועברת היא שביקשה לבזאת לחופשה - ובקשתה נענתה. ההחשפה הייתה על השכון האוניברסיטה ובמימור נה. אחר כך הועברת ביקשה להזור לעבודתה, וגם בקשתה זו נענתה. הועברת הגישה הוא אומר. "יש באוניברסיטת בראילון, כמתחייב בחוק, נציבת קבילות לענייני השררה מינית. תלונתה של גילה הגיעה אליה והועברה לנשיא האוניברסיטה, כי הוא ראש המערכת. בסופו של יום אני המי נכ"ל, ושניהם עובדים שלי. הנילוך כפוף